

STEPHAN VANFLETEREN

'Zonde' by Stephan Vanfleteren, on March 27th 2021 in De Standaard

portfolio STEPHAN VANFLETEREN

'Alles wat de priesters hier beneden doen, bekrachtigt God daarboven. Hij bevestigt het vonnis der priesters. Wat anders schonk Hij hun dan macht in de hemel door te zeggen: "Wier zonden gij vergeeft die zijn ze vergeven, wier zonden gij weerhoudt, die zijn ze weerhouden."

(Johannes 20 vers 22-23, Nieuw Testament)

'Enkel die personen worden gestraft: hij die een huis van ontucht of prostitutie houdt; hij die kamers of enige andere ruimte verkoopt, verhuurt of ter beschikking stelt met het oog op prostitutie met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren; hij die eens anders ontucht of prostitutie exploiteert.'

(Belgisch strafwetboek, artikel 380, §1 b, c en d.)

Zonde

Afgelopen jaar ben ik 'naar de hoeren geweest'. Maar ze waren er niet. Vitrines leeg, deuren op slot. We weten waarom. Kerkdeuren waren wel open, we weten ook waarom.

Deze zomer dreef een hittegolf me in een koele Italiaanse kerk. Er viel meer bloot vlees aan de muren van de kerk te zien dan achter de ramen in de rosse buurten. Toen zag ik ze, de gelijkenis tussen een biechtstoel en een bordeel. Het gordijn als grens, waar het biechtgeheim zich verschanst en weerkaatst op bruin, oud eikenhout. Bestaat er een soortgelijke code? Valt ontboezeming in een peeskamer bij een biechtvader vermomd als vrouw van losse zeden onder bordeelgeheim?

Ik zie identieke motieven en kleuren in de gordijnen van biechtstoelen en van bordelen. Alsof dezelfde handelsreiziger in stoffen bij de pooier en kosters langskomt. Het pauselijke paars, het reine wit, het vurige rood en het vale bruin. Geen liturgische betekenis maar gewoon gekozen op schoonheid, volgens wat voorhanden was of misschien wel afgeprijsd werd.

Alle kleuren zie ik hangen in kerken en rosse buurten, telkens in het donker. Geheimen verdragen geen daglicht.

Alleen groen lijkt zo goed als uitverkocht.

Lichtekooien worden belicht door tintelend neonlicht. Heilige Geesten door gebroken zonlicht van glasramen. Maar geen van hen heeft zich geopenbaard in deze tijden van pest en corona.

De privébiecht is ontstaan in de zesde eeuw en werd gepraktiseerd door monniken achter kloostermuren. Eeuwen later werd het ritueel als verplichting opgelegd. Nu spreekt men niet meer zozeer van biechten, maar van het sacrament van de verzoening, waarin je zonden door een priester in Christus' naam worden vergeven. Wat een wonderlijke tussenkomst.

Drie weesgegroettes en één onzewater is een koopje als losgeld voor kleine zonden.

Mag er gebiecht worden ten tijde van pandemie? Anderhalve meter is er niet, een biechtstoel met plexiglas heb ik nooit gezien. Ik herinner me uit een ver verleden in een streng college het gelaat van de priester door de gaatjes van het houten rooster die je zonder aan te kijken fluisterend vergiffenis schonk.

In de loop van de geschiedenis hebben fotografen vaak een fascinatie getoond voor gordijnen. Zijn we voyeurs die nieuwsgierig zijn naar wat verborgen wordt gehouden? Een Turkse colle-

ga fotografeerde het gordijn voor een raam twaalf jaar lang, tot een bulldozer het huis platgooide.

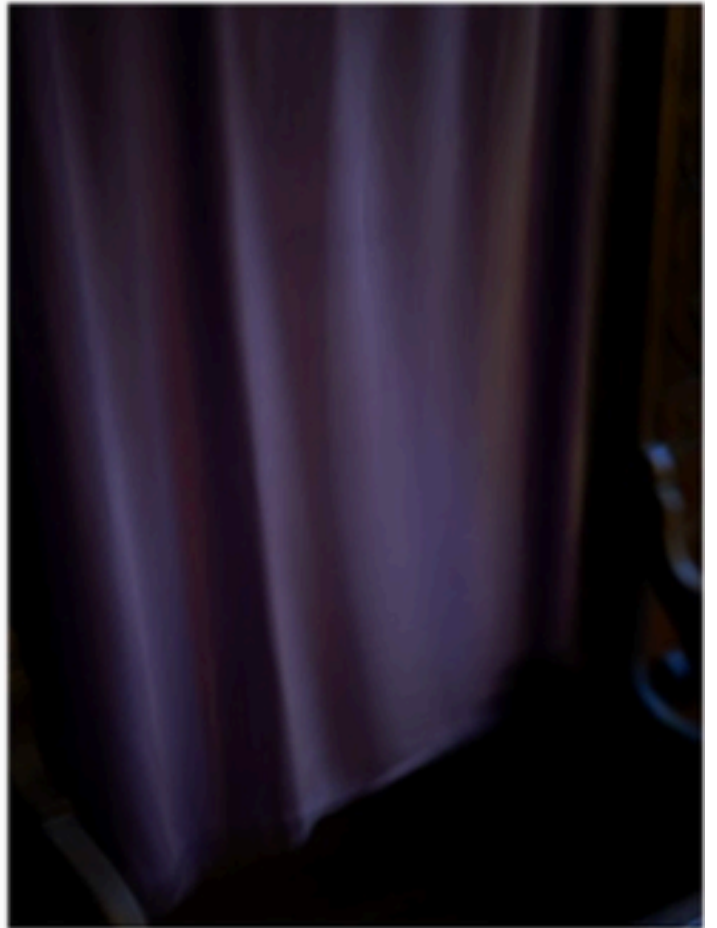
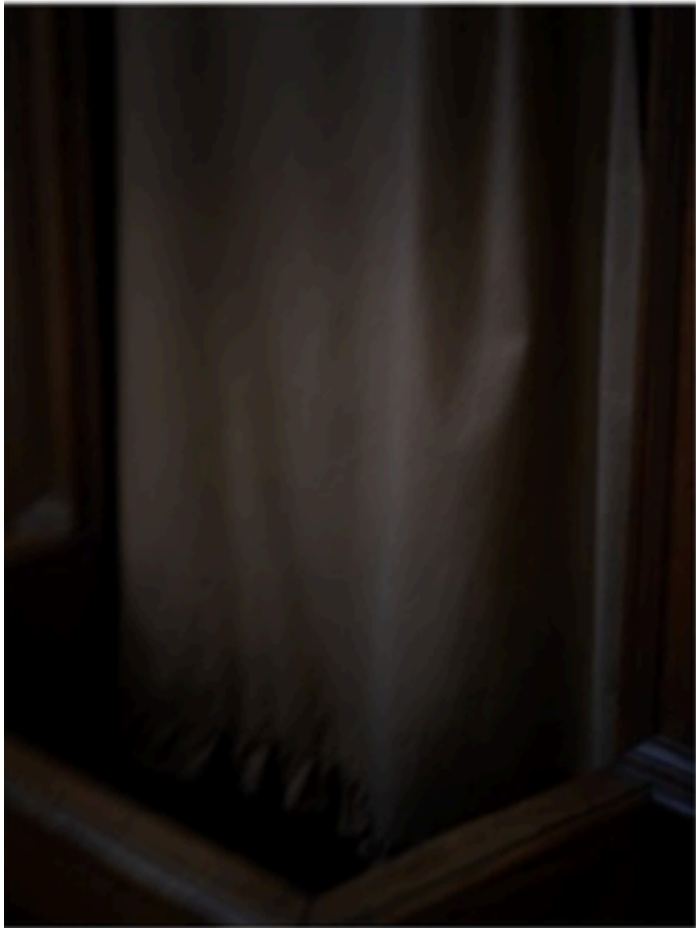
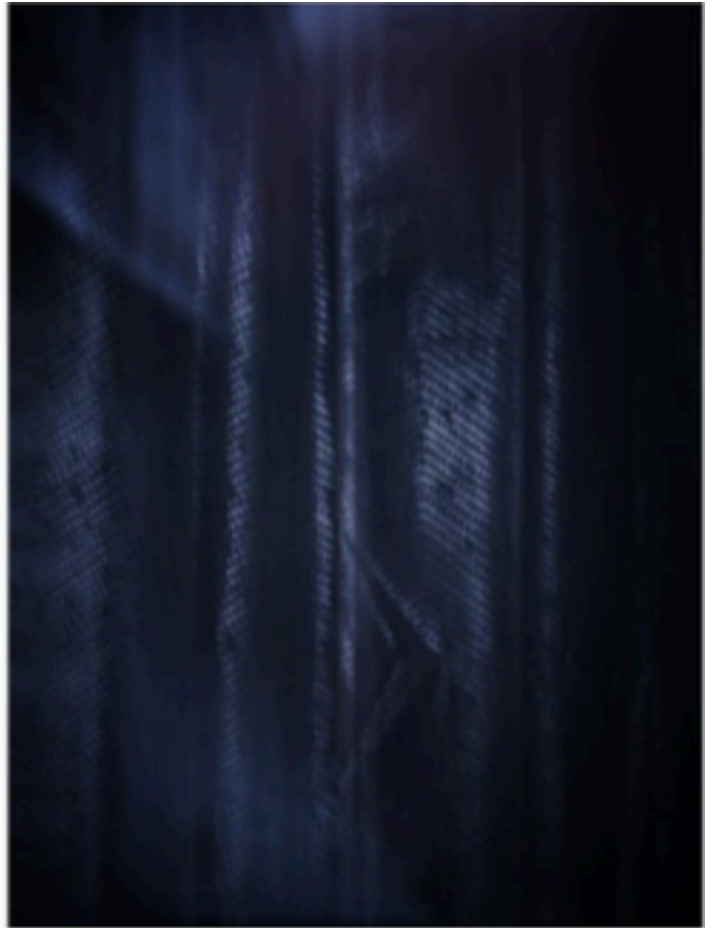
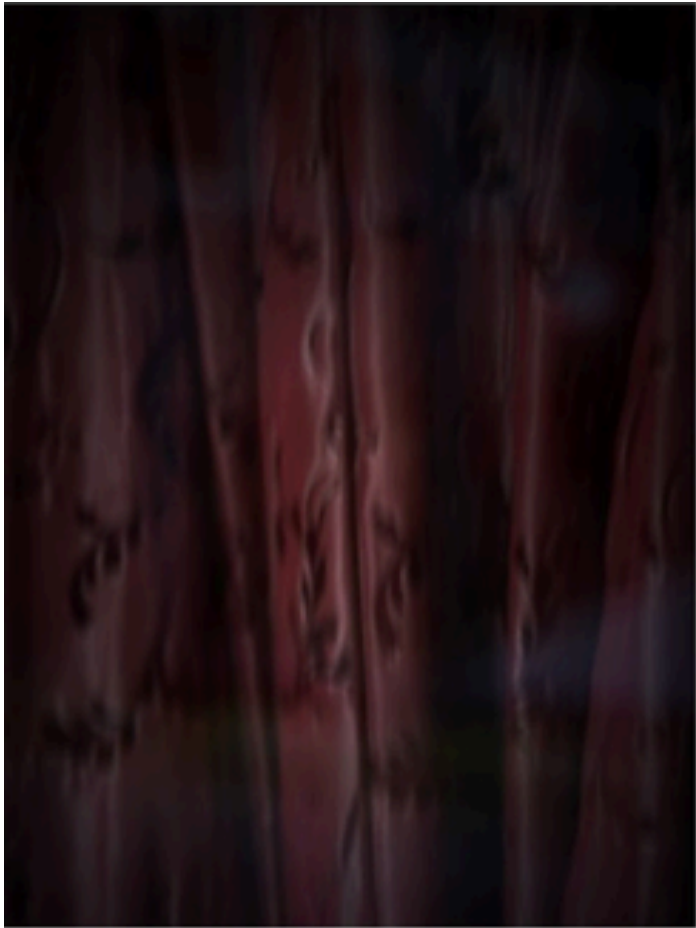
Van kapel tot kathedraal, in iedere stad die ik het afgelopen jaar heb aangedaan, zocht ik het confessionale op, hopend op een paar vierkante meter stof. Hoe meer de kerk een toeristische trekpleister is, hoe kleiner de kans op textiel aan het biechtokje. Ze verdragen geen pottenkijkers, net zomin als rosse buurten.

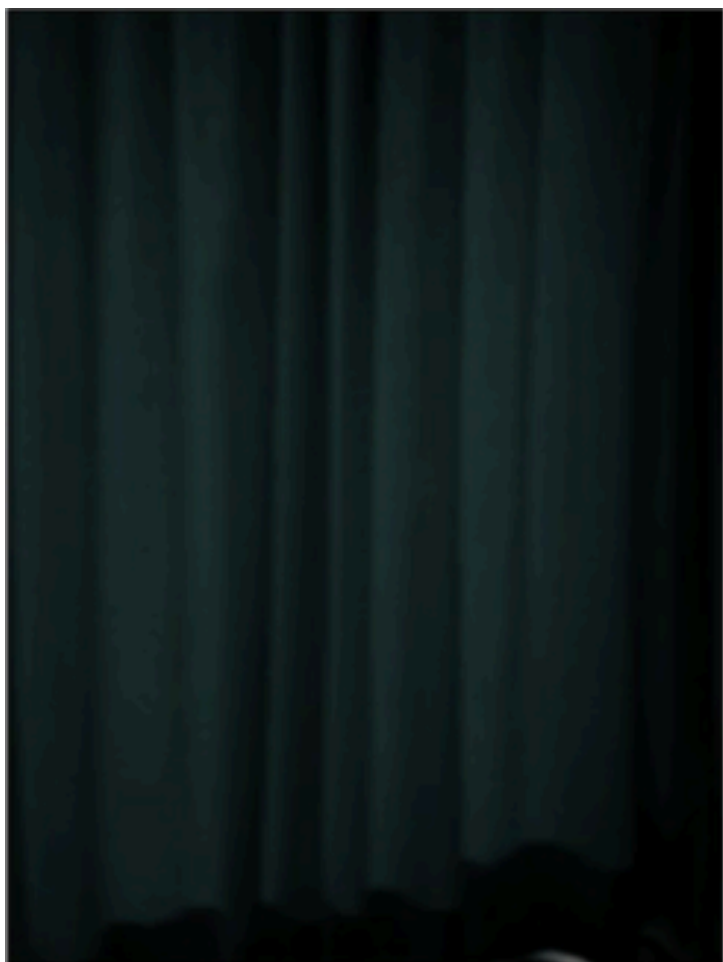
Ongegeneerd fotograferen voor de tempel van de zonde, met je lens knarsend tegen het glasraam, is sinds de pandemie gewoon mogelijk. Zelfs de zwaartekracht van de gordijnen trekt zich niks aan van mijn aanwezigheid. Alleen mijn reflectie is mijn vijand.

Nergens troost te bespeuren tussen warme dijen of ontucht op wankele barkrukken in het Glazen Straatje, het Schipperskwartier, de Wallekens, de Chaussée d'Amour of de Aarschotsstraat. Leegte in het gedoogbeleid. Nieuwe Meisjes worden niet meer gezocht, want De Man mag niet komen. Het zijn straten zonder verlangens, trottoirs zonder drift, vitrines zonder bekoring, deurklinken zonder berouw.

Brugge

Amster dam

